

“Núi cao như có đất bồi, Núi chề đất thấp núi ngói nãi đâu”.

Con sông lớn như có nhiều con rạch nhỏ dồn nước vào cho nó. Bởi niềm đam mê quy luật này mà triết gia người Hy Lạp đã thốt lên lúc ông cá cược với các quý tộc về việc ông sẽ uống hết nước biển với một đũa kiềng... ai có thể ngăn hết các nguồn nước chảy vào sông rạch dồn nước vào cho nó.

Chẳng một đũa kiềng thôi: Dù là một trăm đũa kiềng các quý tộc cũng chẳng nhích!

Thậm chí không ai có thể ngăn hết các nguồn nước chảy tràn phập phều thua cuộc.

Mọi người chúng ta đều bị ràng buộc không có con sông nào trên quần đất mà không có chi nhánh và mạng lưới chia sẻ công việc để duy trì và lưu chuyển phù sa đi tái tạo trăm năm. Cũng như vậy, biển khơi như hàng ngàn con sông lớn nhỏ cùng hoạt động với mình, cũng đeo đuổi lên các hợp phần của mặt trăng và cân bằng khi lên xuống khi thủy triều. Dù cho biển có lớn mạnh đến đâu cũng không kham nổi, nếu chúng có hợp thành sông ngòi giúp sức. Thế mà biển cả đầy nước cả huyền hoàng và biển ngòm mòm coi mình là đấng thiêng, không biết đâu là nguồn; sông lớn lao dài cả đời lên xuống chông chênh biết đâu là rạch, đâu là kênh.

Con người cũng vậy, có những cá nhân khi thành “đấng trưởng thành” rồi thì không còn nhớ đâu ai, thậm chí quên cả đấng sinh thành, quên cả nghĩa nước non tình dân. Những người này mà B§NH KÉU NGÉO, TÉ CAO, TÉ ĐÉI, ham địa vị, thích người khác bäc, khen người mình... Họ mang nặng chä nghĩa cá nhân, vì cái gì cũng nghĩ đến lợi ích riêng của mình trước hết. Họ không lo “mình vì mọi người” mà chỉ mưu toan “mọi người vì mình”. Họ cho rằng mình là chàng rể trong đám cưới, là xác chết trong đám tang, không có họ thì những người chung quanh không phải là một đám gì cả.

Triệu chứng của bệnh chä nghĩa cá nhân: “Ngày tháng, thì kẻ luät kém. Khi có vấn đề nghiêm trọng, thì hoang mang. Lúc tính toán công việc, thì đất lợi ích cá nhân mình, cả nhóm mình lên trên lợi ích chung”. Cũng do cá nhân chä nghĩa mà một đoàn kết, thiäu tính trách nhiệm, tính kẻ luät, thiäu tinh thần trách nhiệm, không tuân hành đường lối, chính sách của đoàn thể, làm hỏng việc.

Binh t̄ cao, t̄ đ̄i

Tác Giả: Khuyết Danh

Thứ Tư, 11 Tháng 1 Năm 2012 08:27

---

l̄i ích c̄a qūc gia dân t̄c.

Chúng ta còn nh̄ nh̄ng năm kia trong n̄c ta, các quan to đ̄c tôn x̄ng là “ông l̄n”, còn phong kīn thì tôn x̄ng là “ph̄ m̄u” c̄a dân. T̄t nhiên loài nḡi cũng có vĩ nhân, nh̄ng vĩ nhân th̄i nào cũng do tài năng, đ̄c đ̄ và s̄ c̄ng hīn to tác, đ̄c nhân dân th̄a nh̄n, l̄ch s̄ ghi chép, nhīu th̄ h̄ báiph̄c. Còn nh̄ng “nḡi l̄n” t̄ x̄ng thì ngay c̄ nh̄ng k̄ t̄ng đeo theo xu n̄nh, tôn vinh, chính t̄p nḡi y s̄ là l̄c l̄ng l̄t t̄y h̄ tr̄c nh̄t. Ch̄ c̄n h̄n nhau 1 c̄p b̄c thôi, cũng t̄ x̄ng là “Ông Th̄y”, r̄i nh̄ng đ̄a xu n̄nh cũng tung hô v̄n tū và luôn mīng t̄ng b̄c “Ông Th̄y tôi th̄ này, ông Th̄y tôi th̄ n̄”, đúng là m̄t l̄ “Vô Liêm S̄”

Đ̄o lý làm nḡi, l̄n hay nh̄ không ph̄i t̄ mình mūn là đ̄c. Đ̄u đó ch̄ có đ̄c trong s̄ phán xét c̄a nhân dân. B̄i v̄y sách có câu: “Quan nh̄t th̄i, dân v̄n đ̄i”. Có nḡi v̄a lên gh̄ th̄ tr̄ng līn tìm cách chê bai nḡi tīn nhīm, đó là cách ph̄ đ̄nh ch̄ không ph̄i k̄ th̄a. Đó là nḡi “m̄c b̄nh t̄ cao, t̄ đ̄i”.

T̄ x̄a đ̄n nay, qūn chúng không bao gī tin c̄y và yêu m̄n nh̄ng k̄ t̄ cao, t̄ đ̄i. Đem so v̄i công vīc c̄a nhân dân, thì nh̄ng nḡi dù có đ̄c qūn chúng ̄a thích, m̄n m̄ ch̄ng qua là nḡi y bīt ph̄i và làm tròn b̄n ph̄n m̄t con nḡi mà thôi.